No. 2875 Woensdag 25 Aug. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

PADVINDERS UIT SABA, het kleinste eiland der Nederl. Antillen, zijn met het s. „Crijnssen" te A'dam aangekomen, ter bijwoning van de jamboree. De jongens brachten een hond mede en een merkwaardigen totempaal (links).

De waarde van ons bezit.

„Zo ge Gods gave verstond..." (Jo. 4, 10).

Die van antiquiteiten houdt, maar ze niet kan aanschaffen, stelt zich soms tevreden met afgietsels. Die natuurboter te duur vindt, koopt margarine en die de begeerde paarlen te kostbaar acht, behelpt zich met glaskralen.

Zo is het altijd geweest, niet alleen op stoffelijk, maar ook op geestelijk gebied: het waardevolle wordt nagebootst en waar het kostbare onbereikbaar is of tenminste als zodanig wordt beschouwd, daar tracht men zich schadeloos te stellen door surrogaten.

In zeker opzicht kan dit soms noodzakelijk zijn en geheel zonder bezwaar geschieden. Als iemand van muziek houdt, maar zich geen piano kan aanschaffen, dan is er niets op tegen, dat hij het „doet" met een radiotoestel, een gramofoon, of desnoods met een mondharmonica.

Maar het komt ook voor, dat men het kostbare moedwillig versmaadt en zich met hartstocht op het surrogaat werpt, dat minstens de aantrekkelijkheid heeft van anders te zijn dan gewoon.

Hoewel hij in het ouderlijk huis niets tekort kwam, trok de verloren zoon er toch uit, aangetrokken door wat hij zich als „het leven" voorstelde. De ontbering was nodig om hem te doen inzien hoe dwaas hij had gehandeld. In zijn uiterste armoede kwam eerst het heimwee naar de ouderlijke haard, die hij zo roekeloos verlaten had.

Op geestelijk terrein vallen soortgelijke verschijnselen waar te nemen. Waar men het geloof verlaat, daar doet het bijgeloof zijn intrede. Degenen, die spotten met de gelovigen, welke bidden om de verlichting van de heilige Geest, die raadplegen zelf een „helderziende". Zij die lachen met wat wij Gods Voorzienigheid noemen, hechten geloof aan de invloed van de levenloze hemellichamen op het doen en laten van verstandelijke mensen. Als men God verlaat dan neemt men zijn toevlucht tot zelfgemaakte afgoden. Toen men het leergezag verwierp van den Paus, proclameerde men practisch de onfeilbaarheid van het eigen inzicht.

Vaak kan het zover komen, dat men tenslotte nauwelijks meer bemerkt, hoeveel men mist en hoe kostbare goederen men heeft weggeworpen. Men neemt de schijn voor het wezen en tracht dan zichzelf wijs te maken, dat het zó goed is en dat er geen grond bestaat om anderen te benijden. Niet altijd wordt de ellende zo groot, dat men, evenals de verloren zoon, wel gedwongen is om terug te keren naar hetgeen men vroeger zo lichtzinnig in de steek had gelaten. Al voelt men soms ook instinctmatig aan, dat men dwaas heeft gehandeld en beter deed met terug te keren, niet iedereen bezit daartoe de moed en maar betrekkelijk weinigen zijn daar nederig genoeg voor. Velen geven er de voorkeur aan de ene domheid met een volgende te vergroten en zich de inkeer zodoende hoe langer hoe moeilijker te maken.

Om de gezondheid op prijs te stellen, moet men eigenlijk eerst ernstig ziek geweest zijn. Maatschappelijke welstand waardeert men het best, wanneer men met economische zorgen te kampen krijgt. Het kostbare goed, dat in de waarheid is gelegen, wordt vaak 't best erkend door hen, die ervoor hebben moeten vechten. De doorsnee-katholiek beseft over het algemeen niet half genoeg hoe rijk hij feitelijk is.

Christus sprak eens tot Zijn leerlingen: „Zalig de ogen, die zien wat gij ziet. Want Ik zeg u: Vele koningen en profeten wensten te zien wat gij ziet, en ze zagen het niet; te horen wat gij hoort, en ze hoorden het niet" (Luc. 10. 23-24).

Met een zekere aanpassing aan de omstandigheden, waarin wij verkeren, hebben die woorden in de grond van de zaak voor ons nog precies dezelfde betekenis als voor Jezus' leerlingen-tijdgenoten.

Ook voor ons is het van het grootste belang, dat we goed beseffen, welk een waardevol bezit Christus ons in het geloof heeft geschonken. Ook ons bezit is zó kostbaar, dat vele profeten en koningen daar met een zeker heimwee naar hebben uitgezien. Het smachtend „Rorate" van de profeet Isaias is voor onze ogen vervuld. Maar velen onder ons begrijpen hun eigen rijkdom niet. Ze hebben die in zekere zin wat al te gemakkelijk verworven. En dan is er gevaar, dat het met hen gaat, zoals het gegaan is met vele „oweeërs", die hun gemakkelijkverworven bezit verkwistten, doordat ze er de waarde niet van begrepen.

Ook onder ons zijn er velen, die gelijken op de Joden in de woestijn. God voorzag op een bovennatuurlijke wijze in hun dagelijks onderhoud door de wonderbare mannaregen. Maar ze waren zó ondankbaar, dat ze na verloop van tijd durfde te klagen, dat ze walgden van dat ellendige voedsel (Num. 21, 5).

Die ondankbaarheid bekwam hun slecht. Maar even slecht zal het hun vergaan, die in de tijd van het nieuwe Verbond, de tijd van de vervulling leven, en, begiftigd met de bovennatuurlijke waardigheid van het kindschap Gods, deze uitverkiezing in gewilde zelfverblinding versmaden.

Gods goedheid is eindeloos groot, maar des te groter is ook de ondankbaarheid, wanneer die goedheid moedwillig wordt misbruikt.

JAMBOREE-GASTEN OP SCHIPHOL. — De Curaçaosche padvinders toonen bijzondere belangstelling voor een van de nieuwe Douglasmachines op Schiphol bij een bezoek aan Amsterdam.

Sport.

I

Met het sportverschijnsel komt welhaast iedereen tegenwoordig in aanraking. Hetzij gewild of ongewild, hetzij bewust of niet, maar wel ieder mens ziet, hoort of leest van en over sport op allerlei manieren. De manifestaties van dit verschijnsel zijn zo veelvuldig in aantal en aard, dat het ongelooflijk zou klinken, wanneer iemand kwam beweren, dat hij er nog nooit iets van ge- of beleefd heeft. Wilden we deze „eenzame" op de hoogte brengen van het Sportverschijnsel, gingen we hem verhalen van wedstrijden en toeschouwers, van competitie-raderen en hun omwentelingen, van records te voet, per fiets en motor, van snelheden te water, op de baan en in de lucht, van plaatselijke en wereldorganisaties, van moderne en klassieke spelen, van dagelijkse en wekelijkse sportpers, van verslagen en beschouwingen door de radio, van binnen- en buitenlandse sportlitteratuur, van... ja, zouden we in een weekend klaar komen?

Het zou ook voor de belangstellende toehoorder ondoenlijk zijn om 'n verschijnsel, dat langzamerhand gegroeid is en waarin wij zijn opgegroeid, dat na jaren van ontwikkeling geworden is tot z'n tegenwoordige, gecompliceerde structuur, die wij stap voor stap hebben meegemaakt, 't zou voor hem practisch onmogelijk zijn om zo'n verschijnsel in korte tijd te leren kennen en begrijpen.

Het verschijnsel, dat we sport noemen, laat zich dagelijks gelden, demonstreert zich over de gehele wereld, heeft zich een plaats veroverd in het particuliere gedrag der mensen en vraagt heel vaak de openbare aandacht. We zouden ons het leven niet meer kunnen voorstellen zonder sport; ze is een deel geworden van de cultuur-onzer-dagen.

Op vaak zeer verschillende manieren heeft het sportverschijnsel ons van zijn bestaan doen blijken; langs allerlei wegen is de kennis er van in ons doorgedrongen en 'n jarenlange ondervinding heeft er ons vertrouwd meegemaakt. Al de indrukken, waarmee de sport onze ervaring heeft verrijkt, vormen het materiaal, waardoor wij de sport „kennen", waardoor wij een „kijk" op haar gekregen hebben, waardoor zich náást en met de belangstelling voor de uitwendige verschijnselen, een bezinning op haar innerlijke waarde en betekenis heeft voltrokken.

Met deze bezinning is het gegaan zoals het een geregeld toeschouwer van b.v. voetbalwedstrijden vergaat. Toen hij de eerste match volgde, had hij slechts oog voor de bal. Deze werd van de ene speler naar de andere getrapt, van de ene kant van het veld naar de andere; had één speler het leer, dan vloog er direct een ander op af en de rust keerde even terug als de bal de achterlijn gepasseerd was; lang duurde die verpozing niet, want zodra de bal weer in 't veld gebracht was, begon die strijd om 't ronde ding weer opnieuw en 't leukste was 't, als de bal tussen die palen door in 't net terecht was gekomen. Dan kwam er spontaan 'n golf" van vreugde-uitingen opzetten, die aanstekelijk werkte! De kennismaking had plaats gehad. In de grote hoeveelheid verwarde indrukken, die hij meenam, bleef dat dartele gedoe van die bal de boventoon voeren en gevoelde hij zich door die levendige beweging opgewekt en levenslustig gestemd. De eerstvolgende keren, dat hij weer ging kijken, vormde dat-spel-met-de-bal nog steeds de hoofdschotel van zijn waarnemingen, ofschoon hij nu ook wel bemerkte, dat het ding meer op de ene dan op de andere helft was en vaker tussen deze palen door was gegaan dan tussen die andere. De keer daarop had hij waarachtig geteld, hoe vaak er „gescoord" was en zo langzamerhand begon hij te begrijpen, dat het 'm daarin eigenlijk zat! Als de ene speler de bal had, dan was 't altijd iemand met 'n anders gekleurd shirt aan, die hem dat bezit ging betwisten en speelde deze 't tdan klaar om de knikker af te nemen, dan liep hij er mee weg of transporteerde hem vlug, juist in de tegenovergestelde richting; kortom: na het ontdekken van het doel van het spel en van twee partijen, werd zijn aandacht gevestigd op de spelers en hun handelingen. Hij kreeg een kijk op overtredingen, begon in stilte de scheidsrechter reeds verwijten te maken, wanneer deze een fout niet zag of naar het leek niet „wilde" zien en hij kwam ook tot sympathie voor het elftal, dat op „zijn" voetbalterein blijkbaar „thuis" hoorde. Na meer gedifferentieerde waarnemingen van spel en spelers, waaruit zich langzamerhand beoordelingen ontwikkelden, kreeg het competitiebegrip een beurt en begon zich met het kennisnemen van de ranglijst hoop of vrees voor het al of niet behalen van het kampioenschap baan te breken. Spel, spelers, wedstrijd namen niet meer zijn gehéle aandacht in beslag, dat was reeds gewoonte-kost geworden. Andere problemen konden volgen en zo ging het via training, organisatie, gewestelijke en landskampioenen over interlandwedstrijden en Olympische Spelen met behulp van pers en radio of op andersoortige sportuitingen. Deze werden echter slechts vluchtig, zo en-passant bekeken.

Voor het hier beschreven type van „sportgenieter" is het nieuwste sportverschijnsel, de voetbalsport, een uitkomst. Zijn aandacht en belangstelling, door de gewone dingen niet meer te verzadigen, worden hierdoor weer even „afgeleid"!

Zoals voor deze toeschouwer telkens nieuwe gezichtspunten „opdoemden", zo werd ook in sportkringen zelf de aandacht voor steeds nieuwe problemen gevraagd.

Na het tot stand komen van organisaties en het in werking stellen van wedstrijd-systemen, kwam men geleidelijk tot verdere uitbouw. Door het wedstrijdwezen ontstonden uit de eerste clubjes organisatorische groeperingen, welker „rayon" steeds groter werd en waarvan de opleiding steeds hoger kwam te liggen, zodat we nu voor de sport nationale en internationale verbanden kennen.

Daarnaast ontwikkelde zich het probleem der sporttechniek. De bewegingen werden bestudeerd en geanalyseerd (vertraagde film!) Door voorbereidende oefeningen trachtte men de sporters te brengen tot de meest efficiënte beweging, terwijl door het zoeken naar typen, wier lichamelijke constitutie reeds een bepaalde aanleg deed vermoeden en die opgekweekt werden door middel van die theoretische uitgeknobbelde bewegingen het succes van topprestaties verzekerd scheen.

Deels door 't falen van deze te mathematische methode, deels door het verkrijgen van nieuwe verbeterde inzichten, had wederom 'n aandachts-verschuiving plaats. Het bleek, vooral voor de bewijzen, die de experimentele psychologie bracht, dat men niet met zijn lichaam alléén kon voetballen of hardlopen! Er waren ook geestelijke factoren „in het spel" en in psychisch opzicht was de mens juist schromelijk verwaarloosd. Tal van psychologische vraagstukken in verband met de sport zijn aan de orde gesteld en hebben uiteindelijk hun voorlopig rustpunt gevonden in de bekende mental-training.

Trouwens van de psychologie zal de sport nog meer profijt weten te trekken! Zoals eerst een organisch onderzoek bedoelde uit te wijzen of iemand geschikt was voor een bepaalde tak van sport, zo zal men nu de mensen gaan „testen" om te bepalen, of ze te gebruiken zouden kunnen zijn, b.v. voor de plaats van spil in een elftal!

Ook een ander punt heeft sterk de aandacht getrokken, n.l. de taktiek van spel en wedstrijd. Heel wat pennen zijn in beroering geweest, vele meningen zijn verkondigd over de wijze, waarop b.v. een elftal zich moest opstellen om zijn overwinningskansen te doen stijgen. De sporters kregen tactiek-adviseurs naast zich, die rekening houdend met medespelers en omstandigheden de te volgen gedragslijn vooral bepaalde en op het volgen van hun „deskundig" advies sterk aangedrongen.

Ten slotte zij er nog op gewezen, hoe langzamerhand alles waar enig sportelement in te vinden was, tot sport-in-optima-forma „gepromoveerd" werd. Na het voetbalspel volgden al heel gemakkelijk andere spelen, zoals hockey, cricket, tennis, enz. Een meetbare prestatie was na de atletiek ook te bepalen bij zwemmen, roeien en zelfs hengelen! Eindelijk moest ook het oer-oude wandelen „er aan geloven" en met voorgeschreven tempo legt men een voorgeschreven aantal kilometers af.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De aandacht der wereldpolitiek is bijna geheel afgeleid van de toestanden in Europa naar de strijd in het Oosten.

Van de Spaanse fronten hoort men zeer weinig; van de non-interventie-commissie niets; alleen is er in de omgeving van Corsica een Engels vrachtschip door een onbekend vliegtuig aangevallen, wat al evenzeer de verwondering heeft verwekt, als de plotseling opgedoken duikboot in de Zee van Marmora.

Engeland echter heeft thans een groot deel van zijn vloot op patrouille gestuurd naar de Middellandse Zee ter opsporing van deze onbekende lastposten.

Om Shanghai is een geweldige strijd aan het woeden tussen Japanners en Chinezen, maar waarbij ook de neutralen ofwel in hun concessies ofwel aan hun schepen die ter bescherming der vreemdelingen om Shanghai liggen, getroffen worden.

Zo is er thans weer een tweede Amerikaanse oorlogsschip getroffen, n.l. de Sacramento en in Shanghai zelf het grote U.S. Navy warenhuis.

Verschillende warenhuizen zijn trouwens getroffen, zo een grote Engelse wolkenkrabber, welke volgens latere berichten eigendom was van in Australië geboren Chinezen.

Geweldig dan ook zijn de verwoestingen die momenteel worden aangericht en het aantal doden en gewonden, want gelijk we reeds schreven in een vorig overzicht, valt het defensief der Chinezen werkelijk aan de Japanners niet mee, die dan ook voortdurend versterking moeten hebben en dezer dagen weer een 50 duizend man hebben kunnen landen.

Het is een strijd op leven en dood, waarbij interventie van de Mogendheden nog niets heeft kunnen bereiken, maar welke vermoedelijk toch niet zonder interventie af zal lopen, daar veel te grote Europese belangen gebaat of geschaad worden met een bepaalde overheersing in het Oosten.

Denken we alleen maar eens aan de geweldige hoeveelheid Engels kapitaal, welke in China belanghebbend is.

Wanneer we deze oorlog vergelijken met die van enkele jaren geleden, dan valt het zeker op, welk een verandering er aan de Chinese zijde heeft plaats gehad. Trouwens een ieder die de Oosterse politiek niet van heel nabij volgt, zal verwonderd zijn over de macht welke China thans ontplooien kan tegenover de zoveel sterkere Japanner.

We menen de oorzaak hiervan te kunnen zoeken in de sterke propaganda die in de laatste jaren in China gevoerd is voor politieke en sociale hervorming.

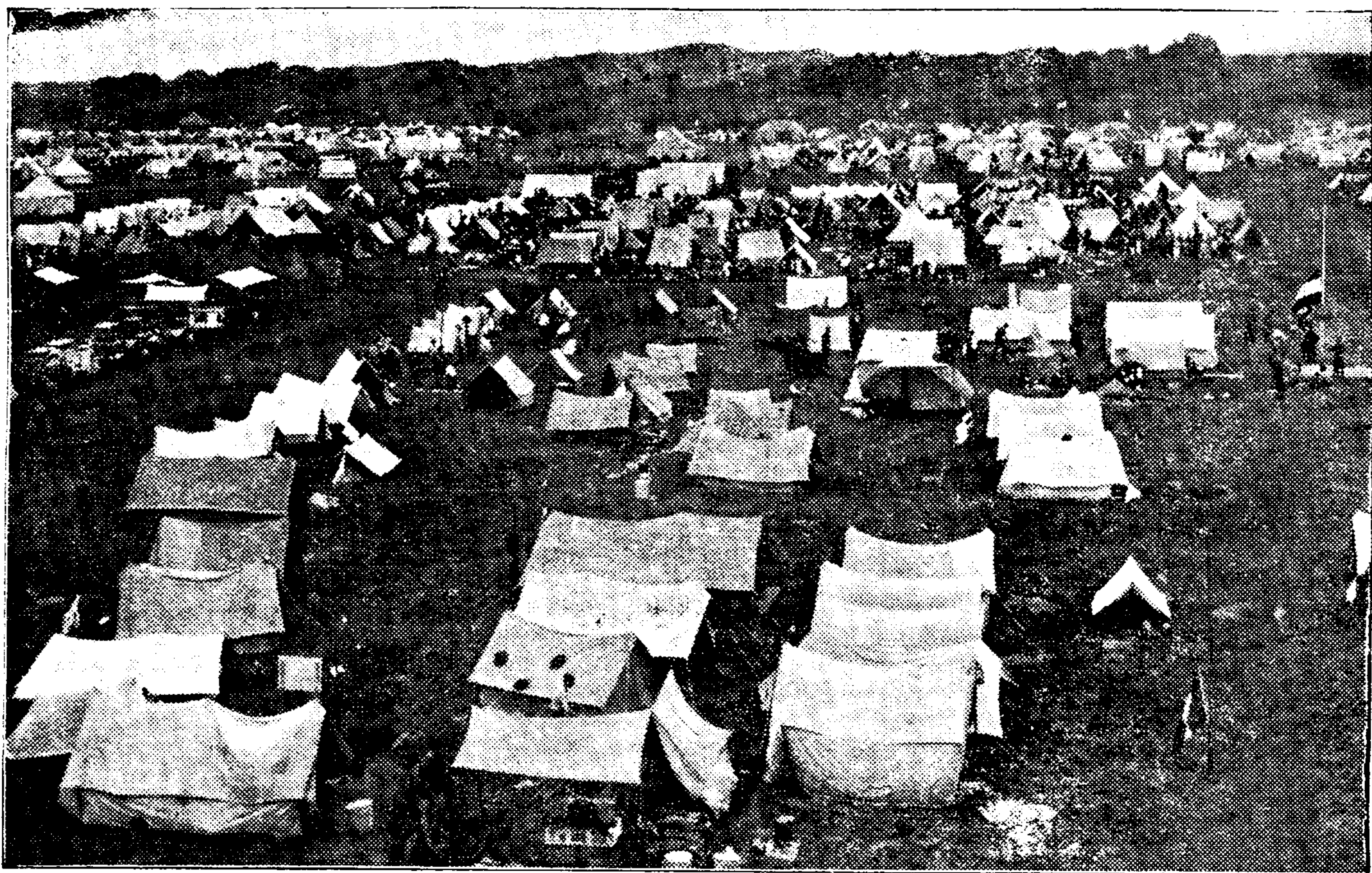
Deze propagandabeweging „Het nieuwe leven" genaamd werd door Chiang Kai Shek gesteund. Deze hervorming moest het volk bevrijden van de oeroude levensgewoonten en wilde de leer van de grondvester der Chineese republiek Sun Yat Sen met de zedeleer van Confucius in overeenstemming brengen. De Parijse „Croix" heeft daarover destijds o.m. het volgende geschreven:

„De door Confucius geleerde deugden der hoffelijkheid, gerechtigheid, matigheid en bescheidenheid waren destijds de zuilen van de Chinese staat, de pijlers zijner stabiliteit. Nu leert het „Nieuwe Leven" met verwaarlozing daarvan de volgende grondstellingen: 1. Het verleden is dood, slechts het tegenwoordige telt; wij moeten derhalve de oude gebruiken afschaffen om een nieuw volk te kunnen opbouwen. 2: Ieder moet zich verantwoordelijk gevoelen voor deze nieuwe opbouw der natie. 3: Men moet de wetten hoogachten, zijn verplichtingen stipt nakomen en eerbaar zijn. 4: Men zij eenvoudig in voeding en kleding; men zij steeds sober en ordelievend in de samenleving. 5: Men strijde mannelijk, doch met mate, de strijd om het bestaan. 6: Om een nuttig burger te zijn moet ieder behoorlijk onderwijs ontvangen. 7: Men zij dapper en onwankelbaar in zijn besluiten. 8: Men handele immer loyaal, ook wanneer men niet door verdragen of eden zich heeft verbonden."

Dit program kan reeds thans op de meerderheid der Chinese bevolking rekenen. De propaganda-centrale voor het „Nieuwe Leven" is Nanking, de hoofdplaats van het nieuwe China en de residentie van de generalissimus Chiang Kai Shek.

En heel merkwaardig werd van verschillende Chinese zijden in de laatste tijden een verband gelegd tussen deze vernieuwingsbeweging en de grondstellingen der Katholieke moraal. Ook de Chinese journalistiek bemoeit zich met de verwantschap tussen de Christelijke zedeleer en het „Nieuwe Leven". Zo bracht nog niet zo heel lang geleden het Chinese dagblad „Tsjeng Pao" (De Morgen) bijv. een hoofdartikel, waaruit zeer duidelijk de genegenheid en goedgezindheid tot het Katholicisme bleek, dat alle legenden opruimt als zou het de missionarissen te doen zijn China aan het Europese imperialisme over te leveren. Het blad wees op de noodzakelijkheid der religie voor de verzekering van inwendige rust en vrede, en prees de aantrekkingskracht en de sociale praktijk van het Katholicisme.

De Chinese generalissimus Chiang Kai Shek, die, zoals boven gezegd, practisch het hoofd der Nanking-regering is, heeft ook gesproken bij een gelegenheid tijdens zijn verblijf te Chungking en ontbood daar de missionarissen bij zich. Zij verschenen onder leiding van de Apostolisch Vicaris van Chunking, Mgr. Jantzen. Chiang Kai Shek gaf tegenover de missionarissen uitdrukking aan zijn wens dat China naar het voorbeeld der Europese naties zo spoedig mo-

MET DE KATHOLIEKE VERKENNERS OP DE JAMBOREE. — Een overzicht van het tentenkamp, waarvan op den voorgrond een groot gedeelte wordt ingenomen door het sub-kamp der Katholieke verkenners.

gelijk tot nieuwe en versterkte beschavende en culturele activiteit moge geraken, zoals ook het programma van „Nieuw Leven" wil. Hij vorderde de missionarissen op de regering bij hare opbouw-arbeid te steunen en haar voor alles te helpen het gevaar van het Communisme te bezweren en het opiumkwaad daadwerkelijk te bestrijden. „Om mijn taak tot een goed eind te brengen," zeide de generalissimus, „heb ik nodig de hulp der Missie en der Missionarissen; de Christelijke leer kan inderdaad alleen een zegenrijke hulp bieden voor de verwezenlijking van mijn plan van opbouw, wijl slechts zij de morele kracht in zich bezit op de geesten in de zin der noodzakelijke vernieuwing en wederbeleving van onze arme medeburgers invloed uit te oefenen." De missionarissen verzekerden Chiang Kai Shek hun volle morele steun.

Deze woorden van Chiang Kai Shek zijn daarom van zo grote waarde en betekenis, daar zij aantonen hoezeer de Christelijke idee in China in de loop der laatste jaren, die zo rijk waren aan rampen en revoluties, vaste voet gekregen heeft. Men zij er aan herinnerd, dat nog in 1927 Chiang Kai Shek in de strijd tussen Zuid- en Noord-China de banierdrager van een anti-christelijke gezindheid was en der vijandschap tegenover het buitenland. Hij wenste toen de onverbiddelijke strijd tegen het imperialisme der Europeanen, tegen het „Opium" der Christelijke religie en last but not least: de verdrijving der missionarissen. De anti-Christelijke beweging bereikte toenmaals haar hoogtepunt in de plundering van Missiestaties en de neersabeling van Jezuïetenpaters. Men moest Chiang Kai Shek destijds als wegbereider van het Bolsjewisme beschouwen. Toen hij echter de macht in handen had gekregen kwam hij spoedig tot inkeer en werd sindsdien de felle bestrijder van het Bolsjewisme. Hij begrijpt dat het Bolsjewistisch gevaar niet zonder de hulp van het Christendom kan worden uitgebannen.

Men ziet hieruit dat de overwinning van Chiang Kai Shek op de Japanners voor China van grote betekenis zijn kan en misschien dat, juist omdat de Japanners dit inzagen, zij thans hun slag hebben geslagen.

We mogen de gebeurtenissen in China wel met grote belangstelling volgen.

BUITENLAND.

De Godsdienstige herleving in de U.R.S.S.

De „Isvestia" en de „Komsomolskaia Pravda", Moskou 10-5-'37, berichten over nieuwe feiten, die de godsdienstige herleving kenmerken. In vele provincies treden jonge meisjes en jongelingen uit de communistische Jeugdorganisaties (Komsomol) en worden lid van godsdienstige verenigingen. Verschillende gevallen deden zich voor waarin de jonge Komsomol-meisjes in het huwelijk treden met bedienaren van de kerk of met godsdienstige „activisten".

Zo is er b.v. in de stad Vhychni-Volotchek een godsdienstige kring gesticht door de textielarbeider Terina. Deze had onmiddellijk grote aanhang van de jeugd. Een jong meisje, Fedorava Vera, een der ijverigste Komsomolleden, verliet deze organisatie om in die van Terina in te treden. Het bestuur der fabriek waar zij arbeidde en het Comté der Komsomol hebben haar een afvaardiging gestuurd. Deze drong aan op haar terugkeer tot de Komsomol. Na twee uur lang praten verklaarde Fedorava „Ik weet niet wie het bij 't rechte eind heeft, Terina of uw Kosomol."

De twee dagbladen constateren ook dat in dezelfde stad vele leerlingen der Sovjet-scholen gaarne het Evangelie lezen. Een leerlinge, Koureva, vindt het haar plicht elke dag er in te lezen en een andere scholier, Kornilov, leest sedert drie jaar de Evangelies. Hij antwoordde eenvoudig op de vraag, waarom hij dat deed: „Het Evangelie is de beste en meest aantrekkelijke wetenschap die ik ken."

De Komsomolskaia Pravda van 17-5-37 stelt dan ook voor de anti-godsdienstige strijdmethoden van voor tien jaar weer op te nemen. En wel om de volgende redenen:

Na gedeeltelijke verslapping van deze methoden en vooral sedert de proclamatie der regering van Stalin, hebben de gelovigen en de godsdienstige secten hun activiteit versterkt en hun propaganda heeft groot succes onder de Komsomol-jeugd, de scholieren en bij de jeugd in het algemeen.

De regering kan niet rechtstreeks de godsdienstbeoefening verbieden, volgens de grondwet, en het is daarom juist dat de Komsomolskaia Pravda de aandacht vestigt op de politieke gevolgen van het godsdienstig herleven. Zij beschuldigt verder de gelovigen en vooral de godsdienstige secten, in verbinding te staan met hun geloofsgenoten in den vreemde, die bekend staan om hun tegenrevolutionaire en anti-sovjet neigingen. Men mag deze verbinding beschouwen als „verraad aan het socialistisch vaderland."

De Komsolmolskaia Pravda insinueert ook dat sommige godsdienstige secten bij de Duitse kolonisten in de Midden-Wolga en de Oekranie, slechts organisaties in dienst van het Duitse nazisme zijn. Men vindt er dikwijls Duitse spionnen onder.

De Komsomolskaia Pravda van 18-5 vestigt de aandacht op de grote uitbreiding der godsdienstige organisaties op sportgebied.

Sedert enige tijd organiseren priesters in de buurt van hun kerken sportpleinen, waar de jeugd getrokken wordt door voetbalmatchen. Een ander aantrekkingsmiddel is in de inrichting van wandelingen en uitstapjes. De jeugd der **godsdienstige verenigingen begint sterker te worden op gebied van sport dan de Komsomoljeugd.**

De secretarissen der Komsomols verklaren eenparig dat zij geen concurrentie kunnen doen op dit gebied aan de godsdienstige verenigingen, omdat zij niet in staat zijn zich bezig te houden met organisatie, of zelfs met culturele arbeid. Zij hebben veel te veel werk overal. Zo ontvangen zij nu b.v. order de propaganda te maken voor melkopbrengst, morgen moet zij een inspectie houden op de botervoortbrengst, enz. De Komsomols krijgen bevelen van alle commissariaten: van geldwezen, onderwijs, voedselvoorziening enz.

De jeugd der godsdienstige organisaties is, veel vrijer en kan haar vereniging zowel sportieve als andere, tot bloei brengen.

Wanneer zij b.v. een uitstapje inrichten wordt elke bijzonderheid uitgedacht en alles is uitstekend geregeld. Die der Komsomols helemaal niet; wanneer men ter plaatse aankomt si er water noch brood te vinden.

Om te eindigen vraagt het Moscovische blad met aandrang terug te komen op de draconische methoden van anti-godsdienststrijd.

Nemo est Profeta...!

Nemo est Profeta in civitate sua! Niemand is profeet in zijn eigen stad. Dat geldt zelfs voor Herr Goebbels, de Opsnijder — zoals een leidend New Yorks blad hem niet geheel ten onrechte gedoopt heeft. Deze apostaat raast als een dolleman tegen de Heilige Kerk, aan wie zijn ouders eens — bij zijn Heilig Doopsel — voor hem de gave des geloofs gevraagd hebben, die hij dan ook heeft ontvangen, om ze later weg te werpen. Apostaten, afvalligen, gaan nu eenmaal altijd wat erger te keer tegen dat, waarvan zij afvielen, dan gewone tegenstanders. We merken dat steeds in onze omgeving. Dat leert de geschiedenis honderd en meer keren. Julianus de Afvallige — wij zouden haast hem willen noemen de Patroon der Afvalligen! — is daar wel een der sterkste voorbeelden van. Op zijn sterfbed heeft hij moeten roepen: „Galileeër, gij hebt overwonnen en het is lang niet onwaarschijnlijk, dat Herr Goebbels voor zijn dood tot eenzelfde overtuiging zal zijn gekomen.

Reeds nu moet hem gebleken zijn, dat hij geen profeet is in zijn eigen stad en zelfs nog niet in de omgeving ervan — vele, vele mijlen ver in de richting van elke windstreek. Vele tientallen mijlen zelfs.

Het lijkt misschien wat laat om nu nog over de viering van „Frohnleichnam", Sacramentsdag in het grensland te gaan schrijven, maar men bedenke hoeveel tijd er nodig is om volkomen betrouwbare berichten uit Duitsland te verzamelen, opgetekend uit de mond van ooggetuigen. De aldus verkregen gegevens zijn echter te troostrijk voor het hart der zonen en dochters van de Oude Moederkerk om ze niet even af te drukken in koude drukinkt.

In geen jaren is in de driehoek Kleef-Keulen-Aken Frohnleichnam gevierd als in het jaar des Heren 1937. Let wel op — in het land waarover de schaduw van de Opsnijder hangt als wel nergens elders in Duitsland. Want dat is het land van de Apostaat, meer dan welk ander stuk van Nazidonië ook. Daar is hij geronnen en getogen.

In Düsseldorf hadden de Nazi's de deelname van vrouwen aan de Sacramentsprocessie verboden, maar de volksmond zei, omdat zij dachten, dat de mannen wel niet zouden durven. Maar de deelname was ontzaglijk en terwijl de mannen in onafzienbare kolonnes hun Heer en Koning voorafgingen, „bildeten die Frauen Spalier", stonden vrouwen en meisjes in dikke hagen langs heel de weg opgesteld, om van knielend te aanbidden als Hij voorbij werd gedragen. In Krefeld trok de onafzienbare processies drie volle uren rond! Overal, tot in de kleinste dorpen was het zelfde — de processies bestonden niet uit twee rijen, die links en rechts van de straat liepen — zoals steeds gebruikelijk — maar uit gesloten kolonnes, „Heersäule" zoals in 1914 door Luik trokken. In de dorpen was eenvoudig de gehele bevolking uitgetrokken — in tal van gevallen — en waren er geen mensen meer over om „Spalier zu bilden" om in hagen langs de weg zich op te stellen. Uniformen ontbraken in de processie ook niet.

Op het laatste moment had de regering het „Kirchenfahnverbot" ingetrokken — dat inhoudt, dat ook op kerkelijke feestdagen alleen met hakenkruisvlaggen gevlag mag worden — maar op vele plaatsen was de opheffing te laat bekend geworden. Niemand had echter een hakenkruisvlag uitgestoken om daarmee Christus in zijn Sacrament te eten. Elders zag men veel rood-wit, blauw-wit, geel-wit.

In de grote steden, boven de 100.000 inwoners werkte de verkeerspolitie mee en werd het gehele verkeer omgelegd. Probeer het eens in Nederland boven de Maas, waar geen kerkvervolging is!

„Algemeine Beteiligung" werd schrijver dezes uit tal van plaatsen gerapporteerd. Uit een plaatsje, een klein industrienest, dat indertijd 1.100 communistische stemmen uitbracht — van verdwaasde kath. — werd precies hetzelfde gemeld. Compacte massa's vulden haast overal de straten. „Noch nie dagewesen!"

Het was alsof overal het woord beleefd werd **„Nollite timere, ego tecum sum! Wilt gij niet vrezen, Ik ben bij U!**

Wat er van terecht kwam!

Verleden week werd ons toegestuurd **„Text of the Macfarland letter denouncing Hitler"** (uit „The New York Times" June 9, 1937).

Dr. Charles S. Macfarland, „general secretary emeritus of the Federal Council of the Churches of Christ in America" geeft in een lange open brief aan Hitler zeer merkwaardige dingen weer uit de jarenlange correspondentie, die hij met laatstgenoemde heeft onderhouden. Herhaalde malen heeft Macfarland o.a. klaarheid gevraagd over Hitler's houding ten opzichte der Kerken, der geestelijken, der jeugdopvoeding enz. En 't blijkt uit de gegeven antwoorden van de Kanselier, dat hij 't met Macfarland over de vrijheid van de godsdienst en zijne bedienaren en over de godsdienstige opvoeding der jeugd alsmede over vele andere zaken roerend eens was. Macfarland heeft lang geduld uitgeoefend, heeft ook het einde der gevraagde vier jaren afgewacht, maar ziet zich ten slotte gedwongen aan heel de wereld te verklaren, dat er van al de mooie beweringen en beloften van Adolf Hitler niets is terecht gekomen. Hij besluit zijn open brief aldus:

„God knows I wish that my report in 1934 might be the last word. But you (Hitler) have violated every assurance that you made to me. This letter is not written in ill will and I could still wish that you would also receive this message in the spirit in which it is written. I cannot now believe that you have discerned the infectious, deadly nature of the sinister forces you have let loose. I yet hope, that I may live long enough to see the restoration, in moral terms (bedoeld als tegenstelling op het oeconomische en politieke relaas van Nuremberg), of the Germany, of my teachers of over forty years ago, a Germany once more respected by the civilized world and the Christian Church."

De Christelijke arbeidersjeugd in Frankrijk.

De christelijke arbeidersjeugd van Frankrijk (J.O.C.) telt nu bij haar 10-jarig bestaan 86 Bonden met 734 afdelingen en meer dan 50.000 leden. 500 afdelingen worden gevormd of zijn reeds aangekondigd. De vrouwelijke arbeidersjeugd telt 96 bonden met 650 afdelingen en eveneens meer dan 50.000 leden. Naast de talrijke wetenschappelijke, liefdadige en economische instellingen beschikken beide takken van de christelijke arbeidersjeugd over een veelzijdige pers. De voornaamste organen zijn de 2-maal per maand verschijnende „Jeunesse ouvrière" met een oplage van 108.000 exemplaren en het maandblad „La Jeunesse féminine" met een oplage van 100.000 exemplaren.

NEDERLAND.

HET ANTIPAPISME GESTRAFT.

De laatste maanden is in Nederland weer in opspraak het beruchte wetje van Minister Oud over de dode-handbelasting, dat in 1940 na het verstrijken van de 5-jarige periode, haar door een amendement van Mr. Goseling toebedeeld, wel een roemloze dood zal sterven.

Want de klachten en laten we er onmiddellijk aan toevoegen, de zeer ernstige klachten tegen deze belasting, houden niet op. Uit de laatste tijden tellen we er weer drie. Eerst kwam de Maatschappij tot Redding van Drenkelingen mededelen, dat de fiscale heffing „wegens goederen in de dode hand" de toch reeds zo benarde financiële positie van deze zo sympathieke maatschappij in hoge mate dupeert en **dat alle pogingen om ontheffing van deze zo onbillijke belasting te krijgen, zijn mislukt.**

Kort daarop werd in „De Voorzorg", het orgaan van de Christ. Werkmansbond, door het christ. hist. Kamerlid de heer Bakker er op gewezen, hoe door deze funeste belasting het werk der kerken inzake de beoefening der barmhartigheid in hoge mate wordt gedupeerd. En als „Dritte im Bunde" kregen we naar aanleiding van de treurige vervallen toestand, waarin de Grote of St. Laurenskerk te Alkmaar vertoefde, de mededeling, dat mede gezien de grote offers, welke deze kerkvoogden moesten brengen aan de dode hand belasting, de gelden ontbraken, welke voor de allernodigste voorzieningen aanwezig moesten zijn.

Uit deze enkele voorbeelden van de allerlaatste tijd blijkt voldoende, welk een mistasting de heffing van deze belasting is geweest. Toch zou het in hoge mate onbillijk zijn, indien men de afgetreden minister van Financiën, de heer Oud, voor het heffen van deze zo weinig gelukkige belasting, die veel meer kwaad dan goed gedaan heeft, verantwoordelijk stelde.

Want deze belasting is de minister eigenlijk afgeperst door degenen, die thans tot de meest gedupeerden behoren en tot de ergste klagers.

Men heeft vooral in anti-papistische kringen altijd om deze belasting gezeurd, omdat men er een prachtig wapen in zag om voor de gemeenschap iets te krijgen van die rijke kloosterschatten.

Minister Kolkman zeide reeds in 1909, dat deze „rijke kloosterschatten" alleen bestonden in „de geachte verbeelding van de heer Tydeman", maar dat werd natuurlijk niet geloofd. Deze katholieke minister van Financiën, zo schreef deze beruchte Piet Tydeman in de rumoerige verkiezingscampagne van 1913, durfte de katholieke kloosterschatten niet aan te tasten en komt ons nu fabeltjes vertellen, die niemand gelooft."

Toen deze heren van de vrijzinnige concentratie de overwinning hadden behaald, mede door het anti-papistisch element, in hun actie, eisten zij ook als hun deel, deze belasting op de goederen in de dode hand.

Minister Treub heeft toen dan ook een ontwerp voorbereid, maar hij liet de zaak weer los, omdat hij al spoedig tot de ontdekking kwam, evenals de heer Kolkman, dat deze rijke kloosterschatten, niets anders waren dan anti-papistische fantasieën en de opbrengst van deze belasting de kool de sop niet waard was.

Toch echter in 1933 de nood van de schatkist hoog gestegen was en alle mogelijke bronnen moesten worden aangeboord om de leeglopende schatkist te versterken, meenden de heren Kersten en Lingbeek, dat ook hier het: „nu of nooit" gold en ze openden met alle macht het offensief, door de grote liberale pers krachtig gesteund.

Zo bezweek minister Oud en kwam **met zijn dode hand terug.**

Het begon al direct met een teleurstelling, want uit het ontwerp van minister Oud bleek, dat de raming van de opbrengst niet hoger gesteld mocht worden dan 3 millioen per jaar. Maar zelfs dit bedrag was nog aan een te hoge kant, want ondanks 'n rücksichtlose' toepassing als waarover niet ten onrechte de Redding Mij. klaagt, moest de minister de raming voor 1936 reeds terugbrengen tot 2 millioen, waarop ze ook voor het dienstjaar 1937 weer is vastgesteld. Wanneer we nu daarnaast zetten de vrij grote administratieve omslag, dan behoeft het toch wel geen betoog, dat de opbrengst van deze belasting allerminiemst is en de grote offers, welke zij vraagt, geenszins wettigt.

De katholieken wisten dit van te voren en voor een aderlating van de kloosters hebben zij nooit gevreesd. Van hun zijde is dan ook de oppositie niet gekomen. Het amendement Goseling om de belasting tot 5 jaar te bepreken, was juist een hulpbruggetje van kath. zijde om het ontwerp te redden. Was deze belasting toen weer afgewezen, nog wel met hulp der katholieken, dan zou het antipapistisch verhaaltje van de rijke kloosterschatten, opnieuw voedsel hebben gekregen. De katholieken zagen in de uitvoering van deze wet, het beste middel om dit dwaze anti-katholieke praatje de kop in te drukken. Als de wet 5 jaar had gewerkt, dan had men leergeld genoeg gegeven.

De mededelingen, nu weer van het Kamerlid Bakker in De Voorzorg, hebben de juistheid van dit standpunt bevestigd. De kloosters hebben van deze belasting weinig of geen last gehad. Wat zij opgebracht hebben in die jaarlijkse 2 millioen, is nog geen 15 pCt. geweest. Om de eenvoudige redenen, dat die rijkdom daar slechts een hersenschim was van de heren Tydeman, Kersten, Lingbeek en tutti kwanti. Juist de Ned. Herv. Kerk met haar vele pastorale goederen en verder allerlei liefdadige instellingen, die het geld brood- en broodnodig hadden, hebben het leeuwenaandeel opgebracht. Alleen de Ned. Herv. Kerk, zo deelt de heer Bakker mee, brengt meer dan 50 pCt. van deze belasting op en dit bedrag van ruim een millioen moet gedekt worden uit het levend geld der gemeente. Kon het bedrag, dat de Herv. Kerk aan deze belasting jaarlijks moet opbrengen, worden besteed in het belang der prediking, dan zouden een 500 predikanten, waaraan dringend behoefte is, kunnen worden aangesteld, aldus de heer Bakker.

De rest van de twee millioen wordt opgebracht door de Geref. Kerk en de andere prot. secten, door de Israëlieten, door tal van instellingen van liefdadigheid en stichtingen en door de kath. Kerk en kloosters. Wat de kloosters dus opbrengen, is heel miniem.

Deze wet is een mislukking en teleurstelling geworden en ze zal straks in 1946 met een gevoel van opluchting begraven worden.

Maar niet door de katholieke kloosters en de kath. bevolking. Zij kunnen slechts dankbaar zijn, dat deze wet er 5 jaar geweest is en voor het dwaze en domme anti-papisme een gevoelige afstraffing is geworden.

Zo ergens, dan is hier wel weer op treffende wijze bewezen het bekende Franse spreewoord „Qui mange du Pape."

Wie van den Paus tracht te eten, hij sterft er aan.

Verkeerd begrepen.

Een deftig en eerzaam burger had op zijn Zondagse wandeling een stofje in zijn oog gekregen. Het hinderde hem erg en toen hij ergens in een café ging zitten, deed het hem pijn. Hij bestelde een glas melk. Toen hij ervan gedronken had, keek hij met zijn ene gezonde oog de kelner verbaasd aan.

— Is dat melk vroeg hij.

— Ja, meneer grinnikt de ober, ik heb er natuurlijk een scheut rum in gedaan, toen u knipoogde.

CURACAO.

Kamer van Koophandel en Nijverheid

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao.

1. The Ideal Leather Store — Jerningham Street — Scarborough — Tobago, B. W. I. — wenst in relatie te treden met exporteurs van zoolleder. Monsters en c.i.f. prijzen zenden.

2. Hans Rath — Casella Postals 877 — Milaan — Italië — wenst in relatie te treden met firma's die zeemleder en sponsen importeren.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door de Secretaris der Kamer worden verstrekt.

K. L. M.-Nieuws.

Zoals bekend is, heeft de K.L.M. het voornemen binnen afzienbare tijd een geregelde vliegdienst te openen van Curaçao via Aruba naar Barranquilla, de eerste havenplaats van de Republiek Colombia, tevens een belangrijk knooppunt van internationale luchtverbindingen.

Terwijl de officiële toestemming van de Colombiaanse Regering tot het instellen van deze luchtlijn, die naar de overtuiging van de K.L.M. van zeer grote betekenis zal zijn voor de commerciële relaties van de Nederlandse Antillen met deze opbloeiende republiek, reeds enige tijd geleden werd verleend, wacht de opening van deze dienst op de aflevering der nieuwe vliegtuigen welke eerst in de laatste maanden van dit jaar zal plaats hebben.

Intussen vond de K.L.M. het gewenst reeds thans een vlucht naar Barranquilla uit te voeren ten einde in de eerste plaats daarmede aan de Colombiaanse Regering haar waardering te betuigen voor de voortvarendheid waarmede deze de K.L.M. de gevraagde concessie heeft verleend en tevens om haar staf de gelegenheid te geven de nieuwe luchthaven van de Scadta bij Barranquilla in ogenschouw te nemen.

Deze vlucht zal morgen met de Snip worden ondernomen. De bemanning bestaat uit de Heren Verhoeven, van Haaren en H. Plesman, terwijl ook de Heer Bouman als vertegenwoordiger der K.L.M. de reis zal meemaken. Het vertrek van Hato zal om 7.30 uur plaats vinden, terwijl de Snip tussen 5 en 6 uur des namiddags weer op Hato wordt terugverwacht.

Passagiers kunnen voor deze eerste reis niet worden aangenomen, doch wel bestaat er gelegenheid om met deze speciale vlucht post mee te geven.

Bedreiging.

De 48-jarige schoenerskapitein P. heeft aangifte gedaan, dat hij aan boord van de schoener „Niagara" door de 26-jarige kok T. met een mes is bedreigd. Tegen T. wordt proces-verbaal opgemaakt.

Diefstal.

Als verdacht van verschillende kleine diefstallen, in de laatste tijd gepleegd, is aangehouden de 13-jarige jongen C.

Na verhoor, waarbij hij bekende, is deze jongen met zijn moeder mede gegeven. Een vriendje van hem, die zich eveneens aan klenie diefstallen zou hebben schuldig gemaakt wordt gezocht.

PROGRAMMA

voor de viering van de verjaardag van H. M. de Koningin op 31 Augustus 1937.

7. v.m. Reveille.

8. v.m. Aubade te geven door de kinderen van alle scholen in het fort Amsterdam.

8.30 v.m. Parade op het Wilhelminaplein gevolgd door militaire mars door de stad.

Route: Wilhelminaplein, Pietermaai, Julianaplein, Schaarlooweg, Kon. Wilhelminabrug, de Ruyterkade, Handelskade, Fort.

8.30 v.m. Zeilwedstrijd voor vissersschepen. Koningin Emmabrug — St. Michielsbaai en terug.

Deelnemers kunnen zich opgeven bij de Onder Havenmeester, de Heer Cadieres.

Verschillende geldprijzen, benevens een blauwe wimpel zijn hiervoor beschikbaar gesteld.

9. v.m. Kerkdienst in de Protestantse Kerk in het Fort Amsterdam.

10.30 v.m. Openbaar gehoor ten Gouvernementshuize.

9 — 12 v.m. Behendigheidswedstrijden te houden op het Johan van Walbeeckplein (Damplein), voor automobielen, motorrijwielen en rijwielen.

De prijzen zullen bestaan uit kunstvoorwerpen.

Deelnemers kunnen zich tot uiterlijk 29 Augustus opgeven bij de heer A. D. Jonckheer, Brionplein.

9 — 12 v.m. Boegsprietlopen bij de Koningin Emmabrug, Pundazijde. Aanmelding ter plaatse. Verschillende geldprijzen zijn hiervoor beschikbaar gesteld.

2.30 n.m. Harddraverij voor paarden, te houden op de Gouverneur van Slobbeweg tussen de van Eyck van Voorthuyzenbrug en het Gebouw van de Ver. O & O. Aanmelding voor deelname bij Almacen del Zulia (Vick Pinedo & Co.), Heerenstraat, Punda en bij de Heer Enrique Noor, Caracasbaai. De prijzen zullen bestaan uit kunstvoorwerpen.

Na afloop harddraverij voor ezels. Aanmelding bij de districtmeesters. Geldprijzen zijn hiervoor beschikbaar gesteld.

4.30 — 5.40 n.m. Voetbalwedstrijd op het terrein Mundo Nobo, om de Wilhelminabeker.

Daarna uitreiking van de Wilhelmina beker en de prijzen voor de behendigheidswedstrijden en harddraverij door Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao.

Aan de diverse prijzen worden enige flessen „Deli" Bier toegevoegd.

8 — 9 n.m. Muziekuitvoering op het Gouvernementsplein en op het Brionplein, door de muziekkorpsen Sta. Caecilia en Scherpenheuvel.

9. n.m. Groot vuurwerk op de Rifbrug.

De buschauffeurs worden verzocht hun bussen te versieren. Voor de best versierde bussen worden geldprijzen beschikbaar gesteld.

De keuring zal 's middags om twaalf uur plaats hebben op het Damplein.

Schietwedstrijden voor militairen en burgers te houden op een nader aan te kondigen datum.

De Feestcommissie.

Radio-uitzendingen voor West-Indië.

De Curaçaosche Radio Vereeniging zond ons afschrift van het volgend schrijven van de N. V. Philip's Omroep Holland-Indie

Eindhoven, 6 Augustus 1937

Mijne Heren,

Hierdoor delen wij U mede, dat wij ons voorstellen, om onze reeds jaren gekoesterde wens, ook voor de West Radio programma's in de eigenlijke zin des woords te verzorgen, behoudens ministeriële goedkeuring, op 30 Augustus e.k. in vervulling te doen gaan.

Vanaf 30 Augustus zullen wij dus op enkele avonden in de week, onder bovengenoemd voorbehoud, speciaal voor West-Indië bestemde programma's geven in dezelfde geest als die, welke wij regelmatig voor de Oost verzorgen, programma's dus bestaande uit „levende muziek en zang", cabaret, reportages, persberichten, sportverslagen etc., kortom bestaande uit datgene wat de luisteraars in de West het meest interesseert en waaraan zij zozeer behoefte hebben.

Het spreekt van zelf dat de omvang van deze programma's voorlopig nog bescheiden zal zijn. Wij zijn voornemens om te geven:

Zondagsavonds van 8.24 — 9.24 Cur. tijd

Woensdagsavond van 8.24 — 9.24 Cur. tijd

via de zender PCJ op de golflengte 31.28 M. een speciaal voor de West bestemde uitzending, als hierboven bedoeld, te verzorgen en hopen spoedig in staat te zijn hieraan uitbreiding te geven.

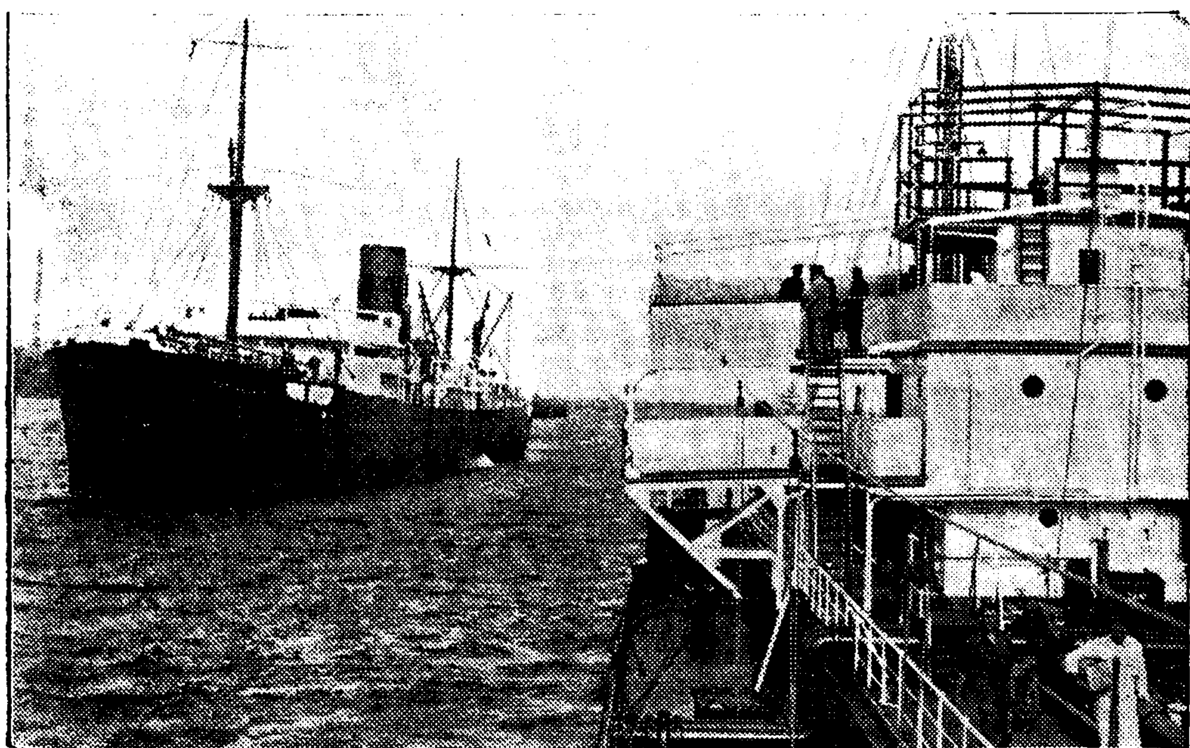
Voorts spreekt het vanzelf dat wij bij de samenstelling van deze programma's zoveel mogelijk met de landaard van de West rekening zullen houden en dat deze uitzendingen, welke bedoeld zijn voor de gehele bevolking niet uitsluitend in de Nederlandse taal zullen worden gegeven, omdat velen in de West de Nederlandse taal immers niet of niet voldoende machtig zijn; Nederlands zal evenwel de hoofdschotel blijven.

Teneinde deze uitzendingen zoveel mogelijk nut te doen afwerpen, zouden wij het op prijs stellen, indien U aan het bovenstaande een zo groot mogelijke publiciteit zoudt willen geven en de luisteraars tevens zoudt willen verzoeken, ons hun mening over, hun op- en aanmerkingen op, alsmede hun eventuële wensen ten aanzien van deze programma's kenbaar te maken.

U bij voorbaat ten zeerste dankende, verblijven wij,

Hoogachtend,

Phohi

De „Rosaura" op weg naar de Noordzee op proeftocht, passeert bij de Velserbrug de „Amstelland" (links).

Broeders der Christelijke Scholen.

Frater Emile Athanas, Assistent van de Algemeen Overste van de Broeders der Christelijke Scholen, die zich binnenkort op Aruba zullen vestigen, die op het ogenblik een Visitatiereis maakt door Zuid- en Midden-Amerika is thans in Venezuela aangekomen. Broeder Athanas zal daar de 200 Inrichtingen van Onderwijs bezoeken waaraan 5000 Fraters dezer Congregatie verbonden zijn. Tijdens zijn Visitatiereis mocht Broeder Athanas overal de grootste welwillendheid van de zijde der autoriteiten ondervinden. Te Caracas heeft de geestelijkheid uitdrukkelijk te kennen gegeven dat zij het werk van de Broeders der Christelijke Scholen ten zeerste op prijs stellen.

De O 12 in Suriname.

Bij gelegenheid van het bezoek van de eerste duikboot aan Suriname lezen we in de Rijmpjeshoek van de West, het volgende gedichtje van Sonja:

Hier een duikboot in de haven
Voor den allereersten keer!
Dus het past, dat in mijn hoekje
Ik dit feit ook memoreer.

Toen men hier vaak vliegmachines
Dalen zag van allen kant,
Deed de vraag zich dikwijls hooren:
„Waar blijft nu toch Nederland?"

Tot de Snip kwam aangevlogen,
Die prestatie werd een feest,
Maar iets nieuws ,dat wij niet kenden,
Is de Snip toch niet geweest.

Anders met den onderzeeër;
Vóór dit schip heeft er nog geen
Ooit hier een rivier bevaren,
Voor ons is hij de O. I.

En die eerste onderzeeër,
Die men in dit land ooit zag,
Die is wèl van eigen natie,
Voert de Nederlandsche vlag.

Gij, die thans zijt aangekomen,
Door zooveIen blij gegroet,
Ook gij zult het ondervinden:
't Is in Suriname goed.

Geen vertier van wereldsteden,
Geen festijnen, rijk aan praal,
Maar, wáár gij u zult bewegen,
Welgemeend en gul onthaal.

Ik wil u een Welkom heeten
En neem een vaarwel ook mee —
Veel geluk op verd're tochten,
Bóven water, ónder zee.

Een vat vol vitaminen.

De Gouvernementsveearts zond ons het volgende uitknipsel uit de Haagse Post:

Bruinbrood is volgens hen die het weten moeten, een vat vol vitaminen; waarom eten we het dan niet meer? Ligt het aan onszelf, aan de bakker, of aan de gedienstige, die de ochtendbestelling aanneemt? Dat de Sikhs zo sterk en kloek zijn en een keurbende vormen in het Brits-Indische leger, heeft gen. maj. Carrison van de Brits-Indische geneeskundige dienst toegeschreven aan hun verstandige voeding, waarvan voltarwebrood een voornaam bestanddeel uitmaakt. Het Volkenbonds-comité voor de voeding heeft onlangs een pleidooi gehouden voor het gebruik van brood van ongebuild meel, bruinbrood, volkorenbrood, in plaats van witbrood, waar veel vitaminen en andere gezonde bestanddelen uit zijn. Een goede voeding, zegt het comité is het beginsel der wijsheid in de voorbehoedende geneeskunst; de vooruitgang der wetenschap dwingt tot het inslaan van nieuwe wegen. Op grond van de aanbevelingen van die commissie en van de Londense voedingsconferentie van 1935 heeft de volkenbond wenken aan de verschillende staten gegeven. De kosten der armoede zijn al zo groot, dat menige verbetering moet wachten, maar op het stuk van bruinbrood krijgt men tenslotte nog geld toe! In het orgaan der Mij. van Nijverheid heeft R. enige tijd geleden aangetoond, dat tengevolge van onze verslaafdheid aan witbrood onnodig veel tarwe, meel en tarwebloem moeten worden ingevoerd. Ging men voor 10 pCt. op bruinbrood over, dan zou reeds omstreeks 13.000 ton op de invoer bespaard worden en bij 20 pCt. vervanging van wit door bruinbrood 26.000 ton. Dit is zeker geen heksentoer, maar toch krijgt men de menigte hier niet toe, ook niet door „eet meer bruinbrood" veldtochten en dergelijke.

Men zou de broodeters aan een betere indeling van hun voedingsplan kunnen wennen, door bruinbrood in verhouding tot witbrood goedkoper te maken, bijv. door, zoals R. voorstelt, een deel van de druk der crisislasten te verplaatsen van de ene op de andere soort. Het land zou hiermede gebaat zijn: elke belangrijke vermindering van de invoer komt aan de uitvoermogelijkheden ten goede. En „uitvoeren" is in onze tijd nog veel meer het wachtwoord dan zelfs de (bij iedere gelegenheid te pas gebrachte) vitamine.

S.U.B.T. — Scherpenheuvel 0 — 0.

Deze wedstrijd, waarvan we Zondag l.l. op het Sch. terrein getuigen mochten zijn, had 'n zeer vlot en fair verloop. Dit in tegenstelling met de vóór-wedstrijd tussen P.S.V. en D.C.C. die wegens zeer onsportieve handtastelijkheden ontijdig gestaakt moest worden. We zouden van dit feit geen melding gemaakt hebben, wanneer ons hierbij weer niet eens gebleken was dat er bij sommige „sportlui" 'n absoluut af te keuren mentaliteit aan 't groeien is, volgens welke mentaliteit het geboden schijnt dat 'n kwestie tussen twee spelers die zich uit in handtastelijkheden uitgebreid moet worden tot 'n hele of halve veldslag tussen de twee volledige elftallen. We kunnen ons voorstellen dat wel eens 'n heibeltje plaats vindt (waarmee niet gezegd wil zijn dat we dit goedkeuren; integendeel!) Maar dat dan 'n andere speler, helemaal van 't andere eind van 't terrein moet komen toelopen, om de reeds half gesuste kwestie, opnieuw en erger op te rakelen, dit lijkt ons zo strijdig met 't elementairste begrip van sportiviteit dat zo iemand o.i. onbekwaam geacht moet worden nog ooit op 'n sportveld te verschijnen,

En dit geval staat niet op zichzelf. We herinneren ons 'n wedstrijd van enkele maanden geleden (Jong-Holland — S.U.B.T.) waarin 'n zelfde situatie zich voordeed.

We hopen dat het Bestuur van de C.V.B. evenals in 't laatst genoemde geval, ook nu streng zal optreden tegen dergelijke personen, die door hun volslagen gebrek aan sportiviteit de goede naam van onze mooie voetbalsport in opspraak brengen.

(Worden incidenten in onze voetbalwereld niet regel en sportief optreden uitzondering? Er zal door de C.V.B. niet streng genoeg kunnen worden opgetreden, wil de hele Curaçaose Voetbal niet ten gronde gaan!! Red. Amig.)

Was de lucht na dit incident dus enigszins geladen en waren sommige reeds bang dat deze geladen atmosfeer z'n invloed op de volgende wedstrijd niet zou missen, tot eer van Sch. zowel als van S.U.B.T. zij er onmiddellijk bijgevoegd dat, zoals we reeds schreven, we getuigen mochten zijn van 'n faire wedstrijd.

Fors was 't spel zeer zeker, maar 't feit dat er slechts éénmaal gefloten behoefde te worden voor ongeoorloofd spel, zegt tegenwoordig op Curaçao al heel wat.

Toch voldeed de wedstrijd ons niet helemaal. Waar de oorzaak gezocht moet worden, toont ons de uitslag: 0 — 0.

't Was 'n wedstrijd van twee sterke achterhoedes tegen twee aanvallinies die beide niet op haar gewone sterkte speelden. Beide bezondigden ze zich aan kort spel. Typisch was wel dat de gevaarlijke momenten voor de beide doelen juist ontstonden op de ogenblikken dat de vóór-spelers 'n ogenblik vergaten dat er toch vooral kort gespeeld moest worden.

S.U.B.T. speelde bovendien vóór de rust bijna voortdurend met 'n teruggetrokken mid-voor, die voortdurend 'n meter of tien achter z'n vier medespelers aanzwierf. Wat de bedoeling hiervan was, is ons nog niet recht duidelijk. Wilde hij op die wijze de Sch.-middellinie naar zich toe trekken, om zo z'n buitenspelers vrij baan te geven, dan is hij in die opzet niet geslaagd.

Maar ook op de Sch.-voorhoede waren heel wat opmerkingen te plaatsen. De zwakste plek was o.i. wel de linkerwing waarvan vooral voor de rust al heel weinig uitging, ook weer door 't feit dat een van die spelers als zwerver meende te moeten optreden.

Zoals we al schreven was bij beide clubs de achterhoede 't beste deel van 't elftal, waarbij zich de middellinies op keurige wijze aansloten.

De eerste 10 minuten zijn uitgesproken voor Scherp., maar om reeds genoemde oorzaken si er van succes geen spraak.

Omgekeerd: als S.U.B.T. aan het woord komt weet die 't meestal ook niet verder te brengen dan tot de backs. 'n Enkele keer moeten de keepers 'n handje toesteken, waarin ze elkaar niet veel toegeven.

Na de rust 't zelfde spelletje. Er wordt hard genoeg gewerkt aan beide zijden, maar 't spel is onproductief. S.U.B.T. mag van geluk spreken als 'n prachtkogel van rechts nog juist afstuit tegen de onderkant van de lat; maar aan de andere zijde is Vrouwe Fortuna evenmin eens met Sch. als de keeper daar na te vroeg uitlopen, de bal onbarmhartig langzaam langs z'n doel ziet kuieren. Tegen 't einde komt Sch. sterk opzetten, maar tot doelpunten komt 'n niet en zo komt 't einde van de wedstrijd met blanke score, 'n uitslag waarover beide clubs wel tevreden zullen zijn.

Mogelijk gnuift Volharding, wel over deze uitslag. De enige club die nog 'n redelijke kans maakt om de achterstand in te lopen, is nu Jong-Holland. Laten we hopen dat de eindspurt 'n fair karakter zal dragen.

S. R.

Benoemingen.

Z. H. Exc. Mgr. P. I. Verriet heeft benoemd tot rector van Scherpenheuvel de Wel Eerw. Pater R. Meussen.

Tot Kapelaan te Pietermaai is benoemd de Wel Eerw. Pater Boradori en tot Kapelaan op Bonaire de Wel Eerw. Pater Wolters.

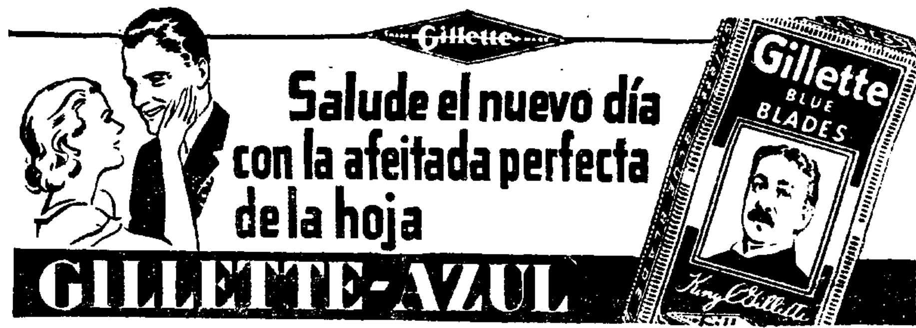
Oud-redacteur Boletin.

Alhier overleed de Heer Dario Salas, redacteur van de Boletin Comercial, in de dagen dat dit blad eigendom was van de firma A. Bethencourt en zoon.

Onze condoleance aan de familie.

In dank ontvangen.

Van het Finse Consulaat het Juli-nummer van de Revista Commercial de Finlandia.

Welkom.

Heden arriveert alhier de Eerw. Zuster Stephana, vroeger hoofd van het St. Martinusgesticht, vergezeld nog van een nieuwe Zuster,

Het ongeval op Salinja.

Gisterenmorgen had voor het gerecht alhier de openbare zitting plaats van het bekende ongeval aan de Salinja, wat tot oorzaak had de dood van Hildo Sprock.

Beklaagde S. staat terecht onder beschuldiging van doodslag subs. zware mishandeling de dood ten gevolge hebbende, meer subs. dood door schuld en ten tweede het verlaten van een hulpbehoevende. De drie overige beklaagden, T. H., F. M., en Bl. worden vervolgd voor het hierboven genoemde laatste feit, n.l. het verlaten van een hulpbehoevende.

Verder waren nog aanwezig de getuige o.a. Dr. Ph. Harz en 8 getuigen.

Het vooronderzoek werd geleid door Dr. A. Desertine als rechtercommissaris terwijl Dr. H. Polvliet de zitting als kantonrechter leidt, de Heer W. Lampe het O. M. vertegenwoordigt en de heer G. Ferguson griffier is. De vier beklaagden worden verdedigd door Mr. A. Papier.

Behalve de schuldigen in deze zaak waren nog aanwezig de getuigen Dr. Ph. Harts, Silema Borgas, J. van de Linde, El. Goilo en Confesor en de onder-inspecteur Bouman.

Na verklaringen van S., de hoofdbeschuldigde in deze zaak, dat hij, hoewel wat gedronken, niet onder invloed was van sterke drank, las Dr. Desertine de acte van beschuldiging voor.

Volgens het verhoor zaten 's morgens om half drie de 4 personen in een auto op de weg van Berg Altena naar Zeelandia met een vaart van 35 K.M.. Voorin zat S.; naast hem P. M.

Op Salinja bij een huisje zagen ze twee mensen, een in 't licht gekleed, een in 't donker.

Met de koplamp hadden ze willen zien wie het waren.

Naar de bewegingen die de man maakte, kreeg S. de indruk, dat de man in 't donker iets zocht. Toen werd S. bang en deed moeite om weg te rijden, waarbij de man op de treeplank van de wagen sprong.

Op een vraag zeide S., dat hij niet gehoord had, dat iemand in de wagen iets zeide: ook had S. de indruk gekregen dat de man op de treeplank hem slaan wilde.

Hij wilde de man kwijt, maar een bepaalde bedoeling om hem van de auto te gooien had hij niet. Hij wist niet hoeveel hij reed, hoewel hij later begreep, dat de auto een grote vaart moet hebben gehad.

Ook wist S. niet dat de auto tegen de lichtpaal aan sloeg, hij hoorde een tik maar voelde geen schok.

Daarna zag hij de persoon niet meer op de auto.

Later had hij begrepen, dat het beter was geweest om niet weg te rijden. Aan gevaar voor de man had hij niet gedacht, meer aan zichzelf en de medepasagiers.

Na voorlezing van het proces-verbaal van de rechercheur Vermeer, trad als getuige op de onder-inspecteur A. Bouman. Hij had het onderzoek geleid en deelde nog mede, dat hij aan Majoor Lens gevraagd had alle wagens aan te houden, die de berg Altena passeerden. Hij had ook T. H. gezien bij het lijk van de verslagene, die toen hij vroeg of hij de man kende, bijna niet kon spreken, maar het lijk toch erkende als van Sprock te zijn. Vermeer had de deurknop van de auto gevonden.

De verklaringen van Dr. Harz gaven geen nieuw licht op de zaak.

Wegens de overgrote volte van publiek, begint de vloer van de zaal te bezwijken, die daardoor ontruimd moet worden en de grote deuren worden gesloten, waarvoor later de Mil. pol. de wacht houdt.

Nog verklaart S., dat toen hij terug kwam langs de plek des onheils, hij niet stopte en ook niets van de man bemerkte, die, toen men eenmaal de telefoonpaal was gepasseerd, van de treeplank was verdwenen. Beklaagde had niet het minste vermoeden, dat de man gewond of gedood zou zijn en reed door omdat hij een tweede gevecht vreesde.

Op de vraag van de ambtenaar O. M. de Heer Lampe, vernemen we dat S. Sprock niet kende. Toen ze bij de fratersschool op Pietermaai kwamen, zagen ze de beschadiging aan de auto. Hij heeft ook niets gehoord van de woorden „Desgraciado".

Getuige van de Linde vertelde het gebeurde en gesprokene in het hotel en we vernemen van hem, dat het een 10 à 12 drinks waren en cocktails.

Van Elias Coem. Goilo horen we dat iemand op zijn deur klopte, terwijl hij in zijn woning sliep: het was Bl., die zeer zenuwachtig was en vroeg om te blijven slapen. G. weigerde dit en bracht hem naar zijn huis aan de Parereaweg. Toen ze de plaats, waar 't ongeluk gebeurd was, passeerden, vertelde Bl. aan G., dat 't hier de plaats was, waar 't ongeluk bijna gebeurd was. G. trok er zich niets van aan, vroeg niets en reed door.

Toen hij terugreed ontmoette hij 2 vrouwen op de hoogte van Berg Altena.

I. S. Jacob was in de nacht in gezelschap van Sprock. Ze stapten op de Salinja uit een auto, en Sprock stuurde deze weg. Ze gingen in de richting van de stad en Sprock zeide: ik zoek mijn vrouw Sulema. Hij wees Sprock een huis aan, toen auto 206 stopte en het spotlight opstak. Sprock zei: ik ga eens kijken, wie ze zijn, want ze zeggen, dat ze me kennen, dus ik moet weten, wie ze zijn. Hij ging kalm naar de auto, klom kalm op de treeplank en greep het portier. Toen hij op de auto stapte, ging deze met een ruk weg. Tot op verre afstand kon hij Sprock nog op de treeplank zien.

De volgende dag hoorde hij op de C.P.I.M., dat er een ongeluk was gebeurd met Sprock.

Hij heeft ook de stem van T. H. erkend, die riep: „Ta bo mes nos ta busca." Hij was onder invloed van sterke drank.

Tenslotte werd gehoord Sulema Borgas, huisvrouw wonende op Salinja: zij hoorde de woorden: „Desgraciado, ta bo nos ta camna busca, maske bo ta tapa bo cara, toch nos ta conoce bo." Na deze woorden hoorde zij een auto met een ruk wegrijden. Zij zag ook een man in de richting van Dominguito gaan.

De rechter liet hier de drie getuigen Bl. M. en H., die buiten stonden, de woorden roepen, die Suluema gehoord had. De getuigen Sulema en Jacob moesten daaruit op maken welke stem ze die avond gehoord hadden. En beiden zeiden, dat het de stem van T. H. was.

Vrijdagavond 9 uur zal het verhoor worden voortgezet.

R. U.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In Duitsland is het lidmaatschap der Rotary verboden voor de leden der N.S.D.A.P.

UIT NEDERLAND.

Naar Aneta verneemt is de voetballer Bakhuys thans naar Rheims vertrokken, met de bedoeling alle vredere relaties met de F. C. Rheims te verbreken. Bakhuys had eerst het voornemen te kennen gegeven om het amateursvoetbal vaarwel te zeggen en lid te worden van een beroepsvoetbalteam. Hierdoor werd hem reeds eenmaal het meespelen in een wedstrijd te Venlo door de K.N.V.B. verboden.

Prinses Armgard en Prins Aschwin, de Moeder en de broeder van Prins Bernhard zijn als gasten van H.M. de Koningin in het Paleis gearriveerd. Ook Prinses Juliana en haar gemaal vertoeven thans op het Loo. De familie van de Prins zal enige tijd hier te lande verblijven.

Het nieuwe Prinselijke jacht, de Piet Hein, is hier gearriveerd na een tweedaagse proeftocht op het IJsselmeer. Het vaartuig heeft uitmuntend voldaan en slechts enkele onbetekende veranderingen behoeven aangebracht te worden.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt kennisgegeven dat de op 10 Augustus 1937 voorloopig vastgestelde kiezerslijsten van kiesdistricten ARUBA en BONAIRE vanaf 23 tot en met 30 Augustus a.s. voor een ieder ter inzage worden gelegd ter Gouvernements-Secretarie.

Bovendien zal in de „Curaçaosche Courant" van Vrijdag, den 27n dezer maand, de namen van de kiezers voorkomende op evengemelde kiezerslijsten worden bekendgemaakt.

Curaçao, 21 Augustus 1937.

De Voorzitter van het Centraal Verkiezingsbureau

2-1 GRONEMEIJER.

Schepenlijst over de maand Augustus 1937.

25.	San Diego	Fransch	Le Havre	Cristobal.
26.	Simon Bolivar	Ned.	P. Colombia	P. Cabello
26.	Luna	„	Haïti	[illegible]
27.	Astrea	„	Maracaibo	P. Cabello
27.	Waltraut Horn	Duitsch	P. Colombia	P. Cabello
28.	H. C. Horn	„	P. Cabello	P. Colombia
29.	El Libertador	Ned.	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
29.	Carabooo	Am.	P. Cabello	La Guaira
29.	Falcon	„	Maracaibo	Maracaibo
30.	Norvangen	Noor	Ciudad Trujillo	La Guaira.

BEKENDMAKING.

De Voorzitter van het Verkiezingsbureau op Curaçao maakt hierbij bekend dat de ingekomen verzoekschriften om wijziging of aanvulling van de kiezerslijst, van 21 tot en met 25 Augustus 1937 te zijnen kantore voor een ieder ter inzage worden gelegd.

Een afschrift wordt tegen betaling der kosten verkrijgbaar gesteld.

Curaçao, 18 Augustus 1937.

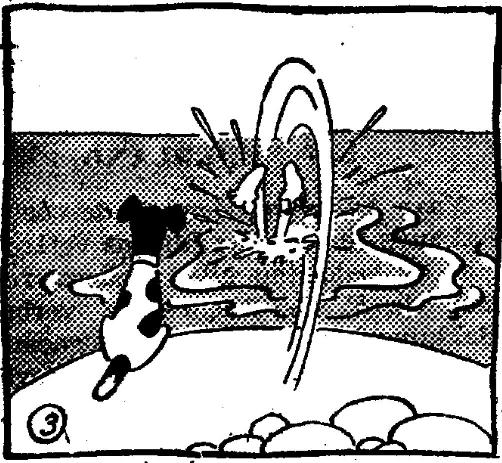
De Voorzitter van het Verkiezingbnreau

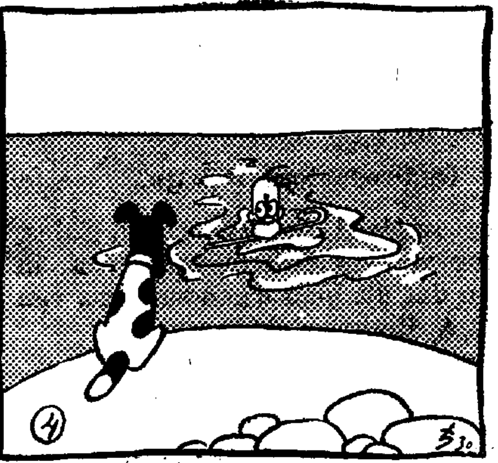
2-2 M. B. BARTELS DAAL.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

AADAMSON'S HOND APPORTEERT.

Padvinderij.

R. K. PAVINDERSVERENIGING.
ST. THARCISIUSGROEP
CURAÇAO.

5 Juli 1937.

's Morgens om 8 uur klaarmaken voor een tour door Havre, door de maatschappij georganiseerd. Drie grote touring-cars (les car blues) vervoeren de 100 deelnemers naar de bezienswaardigheden van de stad. Om 11 uur is de tour afgelopen en gaan we op eigen gelegenheid verder. Hier en daar worden inkopen gedaan, o.a. warme kleding, handschoenen enz. Om twaalf uur gaan we weer aan boord. Komen juist op tijd aan om te eten. Om 3 uur komt de NORMANDIE binnen. Foto- en filmopnamen in grote getale, worden genomen van dit reusachtige zeekasteel. Om half 4 vertrekt de „Simon Bolivar" richting Amsterdam. Hier worden we vergezeld door Franse meeuwen. Ze zijn kleiner dan de Engelse en zijn nota bene communistisch (rode snavel). Verder niets bijzonders. Zee uiterst kalm. Bagage wordt in orde gebracht, voor de volgende dag. Om 11 uur taptoe.

6 Juli 1937.

Iedereen in keurige uniform. Het koperwerk wordt opgepoetst. De trommel wordt geprobeerd, en verder wacht iedereen op het ogenblik van onze aankomst. Om half 11 IJmuiden in zicht. Om 11 uur lopen wij IJmuiden binnen. Worden verwelkomd door een groep schoolkinderen in een boot. 11.15 gaan we door de eerste sluizen. Bij onze oponthoud voor de sluizen hebben we veel bekijks. Verder... op Amsterdam aan.

Om half 2 zijn we in Amsterdam gemeerd! EINDELIJK!!

Het balcon van de K.N.S.M. is hardstikkevol mensen en padvinders, o.a. Hopman de Groot. Als we om half drie van boord gaan, worden de leiders de Palm en Beaujon (de Haseth is intussen hees) geïnterviewd door verschillende journalisten van de Katholieke en neutrale Pers. Verder maken we kennis met aalmoezenier SCHNEIDERS, tevens A.D.V.G. van Amsterdam en A.D.C. van Stappershoef.

Van Aalmoezenier SCHNEIDERS horen we dat we bij hem worden ondergebracht. Hij is Rector van het St. Aloysiushuis in Amsterdam.

We vinden geen noemenswaardige last met de Douane. Om 4 uur zitten we bij Rector Schneiders op de kamer. Wij worden hartelijk verwelkomd door de Broeders. De naaste plannen worden besproken, o.a. de ploeg CHIEF TAHITI in stamsverband te laten doorwerken hier in Nederland. A.D..C. van Stappershoef neemt ons dezelfde avond mee naar het [illegible] Daar treffen we de St. Paulusstam aan. We hebben hier natuurlijk veel bekijks. Men staat er verwonderd over dat wij zo goed Hollands kunnen spreken. Na hartelijk te zijn verwelkomd door de Oubaas tevens G. L., wordt er besloten de vredespijp te laten rondgaan. Zelfs Wais maakt hierbij een uitzondering en rookt ook mee.

We worden door de jongens bestormd om bij ieder afzonderlijk onze handtekening neer te zetten. Er worden door onze broeders zangnummers voorgedragen, waarna wij deze beantwoorden met een „Pack up your troubles" e.a. Nadat de bijeenkomst is gesloten begeven wij ons weer op weg naar huis. Onderweg mengt zich het vrouwvolk in onze gesprekken en er wordt gevraagd of we uit Zuid-Afrika komen. Een kleine meisje zingt van Pinda pinda. Bram antwoordt: Lekka, lekka.

Thuis aangekomen begeven we ons direct naar bed, teneinde de volgende morgen de dagelijkse H. Mis te kunnen bijwonen.

7 Juli

Na de H. Mis te hebben bijgewoond en ontbeten te hebben, gaan we een wandeling maken door de stad. Tot onze gids is aangewezen een aspirant-Voortrekker genaamd Fred Engelhard, een zeer sympathieke jongeman. Samen met een andere voortrekker gaan we bij P. & C. binnen om regenjassen aan te schaffen, daar wij ze hier hard nodig hebben. Als we hiermee klaar zijn steken we de Dam over. We worden links en rechts gefotografeerd en worden nu en dan door groepjes van mensen omringd.

Als we van alles wat hebben gezien en tegen 12 ons naar huis begeven, vinden we het een beetje koud (voor Hollanders is dit fris). Thuis aangekomen maken we hier kennis met Hopman van Kousen. Na het middagmaal gaan we het Rijksmuseum bezichtigen. Hieraan wordt een hele middag besteed.

Daarna gaan we met de tram een bezoek afleggen bij de Commissaris van Amsterdam, de heer Pollmann.

's Avonds gaan we met Aalmoezenier Schneiders naar de Xaveriusgroep. Warme ontvangst. Zwaarddans opgevoerd, ook de Morris.

2 Verkenners worden hier geinstalleerd. Er wordt gemeenschappelijk gezongen. De Vaandrig draagt voor. Als dit kampvuur wordt gesloten, hebben wij het weer druk met handtekeningen.

Hierna onmiddellijk stambijeenkomst geleid door onze Oubaas van Stappershoef. Vlag wordt gehesen, de padvinderswet herhaald. Aalmoezenier Schneiders houdt een lezing over het „dienen" en het „goede voorbeeld geven". Hierna oefenen in het kaart lezen onder leiding van de oubaas. De aalmoezenier doet zoveel mogelijk met de spelen mee. Na 3 kwartier, het is even over tien, wordt onze bijeenkomst gesloten en we begeven ons weer ter ruste.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag 22 Augustus 1937.

Volharding 1 — R.C.C. 1	0—1
Scherpenheuvel 1 — S.U.B.T. 1	0—0
Jong Holland 2 — Transvaal 2	3—1
D.C.C. — P.S.V.	gestaakt, stand 4—0

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	9	8	1	0	16	4	17	1.88
Jong Holland	9	6	2	1	27	8	14	1.55
S.U.B.T.	10	5	2	3	17	10	12	1.20
Scherpenheuvel	10	4	3	3	19	13	11	1.10
Asiento	9	3	1	5	15	16	7	0.77
R.C.C.	9	3	1	5	15	16	7	0.77
Hercules	10	3	1	6	6	20	7	0.70
Hollandia	9	3	0	6	16	20	6	0.66
Transvaal	9	1	1	7	5	19	3	0.33

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	3	3	0	0	10	3	6	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	2	1	1	0	1	0	3	1.50
Jong Holland 2	4	2	1	1	8	4	5	1.25
Scherpenheuvel	3	1	0	2	2	7	2	0.66
Asiento 2	3	1	0	2	4	3	2	0.66
Hercules 2	3	0	1	2	3	7	1	0.33
Transvaal 2	3	0	1	2	1	6	1	0.33

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	4	3	0	1	8	3	6	1.50
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Jong Curaçao	3	1	1	1	6	3	3	1.—
D.D.V.O.	5	2	1	2	5	3	5	1.—
Be Quick	4	1	2	1	5	5	4	1.—
Hilversum	3	0	1	2	1	5	1	0.33
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

OEFENING OP A.S. DONDERDAG 26 AUGUSTUS 1937 DES NAMIDDAGS OM 5 UUR OP HET TERREIN MUNDO NOBO.

Witte trui

Aanvoerder: A. J. Maduro

E. Vos (R.C.C.)

E. Atalida (Hercules) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)

H. A. Maduro (S.U.B.T.) — A. Sintiago (J. Hol.) — A. Meerens (Volh.)

C. Becker (Scherp.) — J. Ramirez (J. Hol.) — C. Prins (R.C.C.) — A. Castro (Volh.) — Bernabela (Feijen.)

O

J. Rondijk (Volh.) — E. Senior (Volh.) — C. Bosch (S.U.B.T.) — A. Maduro (J. Hol.) — J. Leonora (J. Hol.)

W. Mau Asam (Transv.) — L. Isidora (Volh.) — H. Royer (J. Hol.)

M. v.d. Gen (J. Hol.) — L. Bouman (R.C.C.)

Aanvoerder: M. van Gen

Invallers:

Pinedo, Hercules
Pieters, S.U.B.T.
Isenia, Scherp.
Ruiz, S.U.B.T.
Christian, S.U.B.T.
Lo Ning Hing, Transvaal
Naaldijk, Transvaal
Vera, R.C.C.
Bakhuis, S.U.B.T.

WEDSTRIJDPROGRAMMA WILHELMINABEKER

Zondag, 28 Augustus 1937.

MUNDO NOBO:

8.30 — 9.35 uur v.m.
VOLHARDING) A — A. Oehlers
HERCULES)

RIO CANARIO:
9.00 — 10.05 uur v.m.
ASIENTO) B — O. Corsica
S.U.B.T.)

SCHERPENHEUVEL:
9.00 — 10.05 uur v.m.
SCHERPENHEUVEL) C — R. Jansen
R.C.C.)

MUNDO NOBO:
9.45 — 10.50 uur v.m.
JONG HOLLAND) D — F. Kranenburg
TRANSVAAL)
11 — 12.05 uur v.m.
WINNAAR A) E — B. L. Dijk
HOLLANDIA)
3.15 — 4.20 uur v.m.
WINNAAR B) F — H. Elfrink
WINNAAR C)
4.30 — 5.35 uur n.m.
WINNAAR D) G — F. Kranenburg
WINNAAR E)

Dinsdag 31 Augustus 1937

4.30 — 5.35 uur n.m.

MUNDO NOBO:
WINNAAR F) — O. Corsica
WINNAAR G)

In verband met de op Mundo Nobo te spelen wedstrijden, wordt medegedeeld dat alle wedstrijden, ongeacht het aantal aanwezige spelers, zullen aanvangen op het vastgestelde uur. Aan de scheidsrechters werden dienovereenkomstig instructies gegeven.

Bij gelijke stand vóór-wedstrijden en semi-finale: 1 × 3 penalties, indien de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Bij gelijke stand finale: 2 × 7½ minuten verlengen, bij gelijke stand alsdan, beslist het lot.

Voor deze wedstrijden worden er geen groene kaarten verzonden.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

HET BESTUUR.